

fonden, skulde af Angest for Lovens uhyre Betydning mene, at de maatte løbe til at stemme for den, tror jeg at kunne berolige dem med, at denne Lov har ikke nogen særdeles Betydning. Det er af dem, man kan stemme for og imod; den gør ikke nogen stor Skade, hvis den bliver vedtaget, men at den skulde gøre nogen stor Nytte, tror jeg heller ikke.

Saa vil jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger over for den ærede Ordfører. Jeg er den ærede Ordfører meget taknemmelig for de Indrømmelser, han har gjort mig; men den ærede Ordfører maa heller ikke være uklar over, at de ere meget betydelige. Sagen er den, at da man første Gang hørte den ærede Ordfører, fik man det Indtryk, at det hele ingen Ting var, Forskellen mellem 2den og 3dje Behandling var ingen Ting; disse Ændringer betød intet, og saa kunde man jo meget godt forstaa, at det var gaaet til paa den Maade, det er gaaet. I Onsdags havde vi Sagen til Behandling, men den gik ud af Dagsordenen, og vi saa den nu til 3dje Behandling; der foreligger en Række Ændringsforslag, som Tinget ingen Anledning har haft til at gøre sig bekendt med, og det kan man jo forstaa, hvis man virkelig er overbevist om, hvad den ærede Ordfører sagde; at det ingen Ting betyder. Men nu viser det sig, at de Ændringer, der skulle foretages, betyde særdeles meget, baade politisk og jagtlig. Det er et Stridspunkt, der har været en Hindring for Loven, som føres ud af Verden. Den højtærede Finansminister har tvitteret for, at man har fjernet det Stridspunkt, for hvis Skyld han har modsat sig Loven, og Hjærnelsen af dette Stridspunkt betyder det, som den ærede Ordfører har indrømmet, nemlig Vedtagelsen af Finansloven. Uden dette, sagde den ærede Ordfører, var han ikke gaaet med til denne Forandring af Garantifonden, som han er gaaet med til. Altsaa er det ikke den naturlige og rimeligste Ting af Verden, som den højtærede Ordfører udtrykte sig i sit første Foredrag, men saa er det en ren politisk Forandring, som er stet fra den højtærede Ordførers Side, men som jeg fra mit Standpunkt ikke vil være med til. Nu hørte jeg vel nok den højtærede Ordfører sige, at man vel maatte gøre Forskel paa et Statslaan og paa Statsobligationer, udstedte af Regeringen som Garantifond for Hypotekbanken. Ja, der er dog ikke saa stor en Forskel, som det ærede Medlem vilde gøre det til. I begge Tilfælde er det Obligationer, som Regeringen udsteder, det er den Maade, hvorpaa en Regering overhovedet laaner, at den udsteder Obligationer, som den saar Født til

at tage. Her blive de tagne af Hypotekbanken som Garantifond, og denne Garantifond er af en saa flydende Bestaaffenhed, at den kan bringes ud paa Markedet. De 7 Millioner kunne ganske sikkert gaa; naar de 7 Millioner ere gaaede, saa standser man, i hvert Fald foreløbig; men at de kunne bringes ud paa Markedet, er sikkert nok, og saa er det sikkert, at der optages et Laan af Staten; og for at Staten kan opfylde sin Forpligtelse over for Banken efter denne Lov, maa der udstedes for 15 Millioner Kr. Obligationer. Hvis den ærede Ordfører ikke har lyst til at falde det for Statslaan, saa for mig gerne, men Sagen er den samme. Den ærede Ordfører siger, at Stillingen er den, at han gaar med til det, som han ikke før 1ste April vilde gaa med til, fordi vi have faaet en ordinær Finanslov. Den ærede Ordførers Stilling er forandret ogsaa over for det nuværende Ministerium, den ærede Ordfører har større Tillid til Ministeriet nu, end han havde før 1ste April. Det undrer mig, og det undrer mig ligeledes at ogsaa andre ærede Medlemmer her i Salen have det. Jeg kan kun sige, at selv om Ministeriet, hvad jeg antager, sidder paa Gendarmopsigelse, vil det ikke gøre i alt Fald mig mildere stemt over for Loven, thi regulære Tilstande have vi ikke, selv om vi have en ordinær Finanslov. Vi have ikke regulære Tilstande, før Vælgerne have godkendt, hvad der stete den 1ste April. Vi have det ikke, fordi det Flertal, der dannede sig den 1ste April, gav en ordinær Finanslov og godkendte de Provisorier, som vi andre ikke vilde være med til at godkende. Oven i Købet er der jo en Teori, som gaar ud paa, at de slet ikke ere godkendte, men kun anerkendte. Have vi altsaa ikke godkendt Provisorierne, antager jeg, at vi leve under Provisorierne endnu, og de Herrer, som mene det, vil jeg advare mod at gaa med til Statslaan baade til den Regering, der er nu, og til den, der skal fortsætte Provisorierne.

Dalsgaard: Ja, det lakker vel nu mod Enden med denne Forhandling, men inden den slutter, vil jeg gerne gøre nogle korte Bemærkninger. Jeg skal erkende, at særlig det Ændringsforslag, der foreligger under Nr. 5, er et ikke væsentligt Skridt i Retning af at imødekomme den Tanke, som jeg havde tilladt mig at stille et Ændringsforslag til Fyldestgørelse af ved Sagens 2den Behandling. Naar dette Ændringsforslag vedtages, vil det i nogen Grad kunne bidrage til at svække den Betænelighed, som man ellers fra Kreditforeningernes